

2012. gada Sv. Alberta draudzes svētceļojuma dienasgrāmata

Ievadvārdi

Katrs nākamais svētceļojums uz Aglonu sākas brīdī, kad izskan kārtējo Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētku Svētās Mises pēdējie zvani. Jau tanī pašā brīdī daudzās sirdīs iedegas ilgas nākamajā gadā atkal doties ceļā pie Dievmātes.

Ap gadu miju jau sāk rosīties draudzes prāvests un meklēt brīvprātīgos, kuri būtu gatavi sniegt atbalstu svētceļojuma organizēšanā.

Maija vidū gatavošanās šim ceļam jau ir uzņēmusi pilnus apgriezienus. Un viena no skaistākajām tradīcijām gatavošanās posmā un ceļā ir svētceļnieku rokasgrāmatu veidošana un pārlapošana. Neatņemama rokasgrāmatas sastāvdaļa ir prāvesta vai svētceļojuma garīgā vadītāja sagatavots ievadraksts. Ar to tiek betonēti pamati mūsu kopīgajam ceļam. Tāpēc mēs vēlamies

padalīties ar jums un atspoguļot mūsu garīgā vadītāja tēva Staņislava sagatavoto ievadrakstu šīgada svētceļnieku rokasgrāmatai.

„Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Pirms gada man bija liels prieks iet svētceļojumā uz Aglonu. Es devos ceļā ar sv. Alberta draudzes jauniešiem. Es nebiju vienīgais kapucīns grupā – br. Ādams bija tikko pabeidzis semināru un sācis kalpot Latvijā, br. Jānis lasīja skaistas konferences un br. Andrejs no Baltkrievijas, būdams īsts mākslinieks savā darbā, fotografēja. Katrā svētceļojuma grupas dalībniekā atklājās dažādas dāvanas un visi atklājām, ka esam Baznīca. Un, par svētceļojuma moto izvēloties svētā tēva Pio vārdus „Mana sirds pieder Tev!”, mēs kopā un katrs sevī, mācījāmies lūgties kā viņš.

Cik liels prieks man ir arī šogad – es došos svētceļojumā! Pirms pāris dienām man pajautāja: „Vai Tu gribi doties?” Es zinu, ka ceļā dažreiz ir diezgan grūti – nogurums, saule un lietus, sāp kājas ... No visiem svētceļojumiem tikai vienu reizi esmu nogājis visu ceļu, no sākuma līdz Dieva Mātes sanktuārijam. Bet es atbildēju: „Jā! Protams!” Turklāt - ceļā ar mums būs gan Baskāju māsu Karmela ordeņa māsa Kristīna, gan mums jau labi pazīstamie kapucīnu brāļi – br. Ādams un br. Jānis.

Šogad mūsu moto ir: „Palieci Manī, un Es – jūšos” (Jņ 15, 4). Šos vārdus mums palīdzēs saprast vislabākā Skolotāja – Marija. Viņa – vienmēr brīva no grēka, žēlastības pilnā, paklausīga Dievam pilnīgi, nekad nemaldīga, dzīvoja klusumā un Viņai Debesu Tēvs uzticēja Savu Vienīgo un Iemīļoto Dēlu Jēzu Kristu. Marija, Jaunava un Māte, Dieva Māte un Baznīcas Māte, mūsu Māte. Pats Jēzus no krusta atdeva mums savu Māti! Un ne tikai svētais apustulis Jānis Mariju ņēma pie sevis, pieņēma Mariju līdz sirds dziļumiem! Mēs arī! Katru dienu, kad sirds dziļumos izsakām lūgšanas un saucam: „Esi sveicināta, Marija!”

Lūgšana! Ceļā lūgšanai būs ļoti daudz laika.

Lūgšanā mēs satiekamies ar pašu Dievu, mēs vienojamies ar Viņu. Lūgšana ir jauna – ar Jēzus Asinīm atpirkta cilvēka valoda. Tā mūs sargā no grēka. Un Marija mūs māca lūgties, lai mēs vienotos ar Jēzu Baznīcā, kuru Viņš ir dibinājis. Baznīca ir vienīgā vieta, kurā ticīgs cilvēks vienojas ar Dievu. Nav citas līdzīgas vietas!

Mūsu grupas – mazās Baznīcas priekšā nesīsim San Damiano krustu un Dieva Mātes emblēmu. Uzlūkojot šo svētbildi, varēsim iegrimt pārdomās, ka mēs katrs esam Svētā Gara mājoklis un tikai tas, kas dzīvo Dieva žēlastībā, tas, kurā mājō Svētais Gars, vienojas ar Jēzu un var Viņu pieņemt svētajā Komūnijā. Vai tas nav brīnišķīgi?

Brāli un māsa Kristū! Šī svētceļojuma laikā Jēzus runās Tavā sirdī! Atver savu sirdi Jēzum, vienīgajam Pestītājam un Viņa mīlestībai! Nebaidies! Nebaidies no noguruma! Bet ieklausies Jēzus Sirdī! Cik ļoti Šī Sirds mīl Tevi! Lai Dievs svētī katru dalībnieku, katru no mums svētceļojumā uz Aglonu.

Br. Staņislavs Kovaļskis OFMCap.

(Olaine – Viļaka)”

1. augusts

Slavēts Kristus!

Ja esi ielūkojies šajā mājas lapas sadaļā, tad esi nonācis svētceļotāju dienasgrāmatā, kurā tuvāko divu nedēļu laikā tiks aplūkoti mūsu – sv. Alberta draudzes svētceļnieku grupas piedzīvojumi un pārdzīvojumi ceļā uz Dievmātes sanktuāriju Aglonā.

Pēc ilgā sagatavošanās laika šo rītu gaidu pilnām sirdīm uzsākām ar sv. Mises svinībām. Jo īpašu svinīgu noskaņu radīja mūs pavadošo cilvēku klātbūtne un mūziķu grupa, kurā piedalījās arī puisi no Vācijas Mathias, Konrad un Ansgar.

Šī gada grupas vienojošais elements ir mūsu krāsainās plecu somas, kurās varam ielikt visu dienas ceļam nepieciešamo. Jo īpašu paldies par atbalstu to tapšanā sakām Dario Maijai.

Pirmajā atpūtas vietā, pašā Daugavas krastā

klausījāties tēva Staņislava nelielo uzrunu par šī gada svētceļojuma moto „Palieci Manī, un Es – jūšos” (Jņ 15, 4). Ceļa turpinājumā mācījāties kopā izdzīvot lūgšanas un klusumu.

Uz pirmo pusdienu degustāciju bija ieradušies pirmie ciemiņi draudzes prāvests br. Krišjānis un māsa Marika. Mums jau pazīstamais viesmīlīgais

Valdis sagaida mūs pirmajā nakšņošanas vietā Stopiņu sporta kompleksā. Būdamis viesmīlīgs un gādīgs saimnieks, Valdis ir noorganizējis arī siltas dušas. Vakarā jau atkal sagaidījām ciemiņus. Šoreiz - Vatikāna radio, ar kuru arī dalījāmies pirmajos

iespaidos. Pirmo vakaru noslēdzam ar iepazīšanos un vakara lūgšanām.

Dieva miers lai ir ar jums!

Svētceļnieki

2. augusts

Ar laba vēlējumiem un vēlmi tikties nākamajā gadā atvadāmies no laipnā Valda un dodamies uz Ropažiem. Ceļš nebija viegls. Sastapāmies ar pirmajām fiziskajām grūtībām. Tās norādīja uz to, ka cilvēki, dodoties svētceļojumā, nav rēķinājušies ar savu veselību un fiziskajām spējām. Šīs pirmās grūtības liek dziļāk pārdomāt par to, kāpēc mēs ejam svētceļojumā. Vai tā ir mūsu griba, vēlme, vai mēs

to darām Svētā Gara aicināti.

Pārdomas par ceļu un mērķi varēja veikt jau pirmie gandarītāji. Šogad savu darbību turpina „Dvēseļu izkopšanas radio”. Ēters papildināts ar jauniem raidījumiem – ziņas no Olimpiskajām spēlēm un „Uzšķir uz dziedi!”. Apgūstam jaunu dziesmu repertuāru. Ir izsludināts konkurss – skaistākais pušķis altārim. Konkursa vērtētājs – brālis Jānis. Par izēstajiem katliem nopelnījām pirmos saldējumus. Brālis Ādams turpina mūs apmācīt pareizi izmantot svētceļnieku lūgšanu grāmatu. Pēc atspirdzinoša miega turpināsim ceļu pa Kangaru kalniem.

Dieva miers lai ir ar jums!

Svētceļnieki

3. augusts

Slavēts Kristus!

Pirmais piedzīvojums šodien mums bija jau pašā rīta agruma. Lai uzsāktu savu ikdienas kalpošanu virtuvē, Tamāra jau piecos šiverēja ap ūdens sildāmajiem aparātiem. Kāda vietējā, pārsteigta par svešinieku rosīšanos „viņu” kultūras centrā, dodas pēc palīgspēkiem. Pavecāks kungs bez kautrēšanās, sastopies vaigu vaigā ar saimnieci, jautā, ko te tik agri dara, uz ko saimniece atbildēja, ka vārot rīta kafiju. Paldies „acīgajiem” ropažniekiem!

Kā jau vakar minējām, šodien mūsu ceļš veda pa līkumoto Kangaru kalnu ceļu. Uzklaušījuši drošības sargu norādījumus, bez pārsteigumiem nogājām šo skaisto ceļa posmu. Jāsaka paldies kapucīnu brāļiem par drošības nodrošināšanu uz

ceļa. Ceļā katru dienu tēvs Staņislavs rūpējas, lai gājējiem būtu iespēja pieņemt gandarīšanas sakramentu vai uzdot jautājumus par teoloģiskām tēmām.

Pusdienu vietā klausījāmies brāļa Jāņa sagatavoto lekciju par lūgšanu. Komentējot lekcijas

laikā pāris noguruma māktu cilvēku iemigšanas faktu, brālis Ādams pasmējās, ka viņš sacentīsies ar brāli Jāni un viņa lekcijas laikā noteikti būšot vairāk guļošo. Savstarpēji esam paguvuši viens otru iepazīt, tāpēc brīvajos brīžos arvien biežāk izskan tikai svētceļniekiem saprotami joki. Dienas gaitā tika veikts statistiskais „pētījums”, kura dati liecina, ka:

1. kopā esam sakrājuši 37 tulznas,
2. maksimālais tulznu skaits vienam cilvēkam – 4
3. 23 cilvēkiem nav nevienas tulznas,
4. kājas lutinām dažādi. No aptaujātajiem cilvēkiem 12 ar botām, 26 ar sandalēm un 2 ar flip flopiem.
5. pret zeķu nēsāšanu apavos attiecamies dažādi.

Ceļā tās bija uzāvis 31 cilvēks.

Šodien grupai pievienojās 3 jauni dalībnieki – Ludmila, Ēriks un mazās Elizabetes brālēns Renārs.

Suntažu Sv. Trīsvienības baznīcā mūs jau atkal laipni sagaidīja pirms gada iepazītais priesteris Gregors Kibulis. Ar prieku viņu vakarā uzņēmām arī mūsu naktsmājās Suntažu vidusskolā. Priesteris Gregors nebija vienīgais mūsu viesi šovakar. Ciemos bija atbraukusi arī mūsu grupas ilggadējā svētceļniece Linda.

Dieva miers lai ir ar jums!

Svētceļnieki

4. augusts

Slavēts Kristus!

Dienu iesākām ar svētās Mises svinībām Suntažu Svētās Trīsvienības baznīcā. Sv. Misi celebrēja priesteris Gregors, to emocionāli izdziedot ar visām niansēm.

Pēc brokastīm raitu soli dodamies ceļā. Redzot biezus, tumšos mākoņus, svētceļnieki somās iepakoja arī lietusmēteļus. Tomēr tie noderēja vien kā paliktnīši atpūtas vietām, jo diena bija saulaina, sutīga un iztikām bez lietus. Apvienojām patīkamo ar lietderīgo un atpūtas vietā brālis Ādams mums stāstīja lekciju par to kā lasīt Svētos rakstus. Papildus tēvs Staņislavs mums izskaidroja arī, kas ir skurutācija un kā tas var mums palīdzēt iepazīt Dieva Vārdu.

Skaļas ovācijas grupā izraisīja ziņa par Polijas pirmo izcīnīto zelta medaļu Olimpiskajās spēlēs. Arī par latviešu sasniegumiem bijām ļoti priecīgi un savās lūgšanās esam arī ar viņiem. Olimpisko ziņu bloku noslēdzām ar Prāta Vētras dziesmu „Jo mēs esam un būsime tie labākie”.

Šovakar svētceļniekiem mazajās grupiņās bija iespēja dalīties iespaidos par piedzīvoto un pārdzīvoto pirmajās svētceļojuma dienās. Priecē tas, ka visi ir apmierināti un priecīgi par iespēju piedalīties svētceļojumā. Ierastais komforts – siltas

dušas un „ērtās”, pulētās sporta zāļu grīdas, - šodien tiek nomainīts pret vienu tualeti ar aukstā ūdens krānu un klonu. Nu jau četras dienas esot ceļā un

nakšņojot dažādās pilsētās, novērojam, ka ir ļoti aktīva zaļumbaļļu sezona – jau otro vakaru pēc kārtas caur naktsmītnu atvērtajiem logiem klausāmie šlāgerus.

Grupā valda liels prieks, jo pazaudētās volejbola bumbas vietā esam tikuši pie jaunās. Nu jau atkal brīvos brīžus var pavadīt „sītot” pa bumbu.

Dieva miers lai ir ar jums!

Svētceļnieki

5. augusts

Slavēts Kristus!

Diena sākas ar nemierīgo svētceļnieku agro maisiņu čaukstināšanu.

Svētdienas Svēto Misi svinam no paša rīta Madlienā, naktsmāju vietā. Šajās svinībās mums pievienojas arī vietējie veco ļaužu pansionāta iedzīvotāji. Svēto Misi noslēdzam ar šodienas gandarītāju ietērpšanu. Klusēt ir izvēlējušies visnotaļ runātīgi vīri – Ēvalds un Ričards. Kungi ir arī mūsu abu laulāto pāru pārstāvji, līdz ar to arī viņu sievietēm šī ir neparasta diena.

Dziedot slavas dziesmas un lūdzoties Rožukroni, raitā soli virzāties uz Meņģeles pusi. Karstums nespēj mūs apturēt. Tā kā šodien

ir jānoiet tikai 21 km, pusdienu vietā izvēlamies atpūsties nedaudz ilgāk kā ierasts. Pēc pusdienām noklausāmies brāļa Jāņa sagatavoto lekciju par Svēto Trīsvienību un to, kā Dievs mūs vada.

Tēvs Staņislavs ir iepriecināts par to, ka visas dienas garumā svētceļnieki gājuši gan pie grēksūdzes, gan veikt garīgas pārrunas un diena izvērtusies ļoti auglīga. Arī klusuma stundas kļūst arvien auglīgākas. Tie, kuri tikai svētceļojumā pirmo reizi piedzīvo klusēšanas stundas, liecina, ka sākotnēji tās šķitušas nesaprotamas, bet šobrīd tās sāk izbaudīt, kā arī gaidīt šos īpašos dienas mirkļus.

Šie mirkļi dod iespēju klusumā sastapties ar Dievu un ieklausīties Viņā.

Kā jau katru gadu, esam ieguvuši īpašo svētceļnieku iedegumu – intensīvāks iedegums no labās puses, turklāt uz atsevišķām ķermeņa daļām.

Šovakar grupas dalībniekiem ir iedots brīvais vakars un to katrs var izmantot pēc saviem ieskatiem. Kurš nu steidz uz veikalu, kurš uz upi,

kurš rokās paņem kādu grāmatu. Tie, kurus mēs nogurums un kuriem upe šķiet pārāk tāla, „steidz baudīt” stindzinoši aukstās dušas. Kad visi ir nedaudz atpūtušies, svētceļnieki vienojas aktīvajā „kartupeļu” spēlē. Arī tēvs Staņislavs nestāv malā.

Uzzinājušas par svētceļnieku ierašanos, cerot uz iespēju piedalīties Svētajā Misē, mūs šovakar apciemo arī pērnā gadā iepazītās sievas. Vakaros nu jau ierasta procedūra ir kopīgās misijas „Apkarosim tulzinas” īstenošana. Viens otram sniedzam padomus un palīdzam tās apārstēt. Šī aktivitāte palīdz grupai saliedēties vēl vairāk. Rīt dodamies uz Ērgļiem. Priekšā gaida gara diena.

Paliekot lūgšanā par katru no jums,
svētceļnieki

6. augusts

Slavēts Kristus!

Rītu uzsākam ar laudēm un gandarītāju ietērpšanu. Šodien gandarīšanu klusējot izvēlējušās abas mūsu grupas Lauras.

25 kilometrus garais ceļš uz Ērgļiem ir garīgi intensīvi piepildīts – gatavojamies aizlūgšanām. Lai sagatavotu sirdis Svētā Gara žēlastību saņemšanai, kā ierasts pie izlīgšanas sakramenta grupu noslēdz

tēvs Staņislavs ar kādu no svētceļniekiem. Pūtinot pļavā kājas, klausāmies tēva Staņislava lekciju par Svēto Garu un Viņa dāvanām. Pēc lekcijas seko klusuma stunda, kurā varam pārdomāt konferencē dzirdēto. Neizpaliek arī „Dvēseļu izkopšanas radio” ikdienas „pārraide”, Stundu dziesmas, Rožukronis un dalīšanās mazajās grupiņās. Godam kalpošanu pie mikrofona, piedzīvojot debiju „dzīvajā”, iztur

Marta un Stefānija.

Ne bez piepūles pārvarējuši Ērgļu ceļa piedāvātos serpentīnu latviešu gaumē, naktsmāju vietā ierodamies ļoti vēlu. Steigšus nobaudām launagā sarūpētos augļus, kukurūzas pārslas un saldo maizi un jau atkal dodamies ceļā – uz pāris kilometrus attālo Svētā Krusta baznīcu svinēt Svēto Misi. Piedaloties sv. Jēkaba katedrāles vikāram Modrim Lācim, pēc Svētās Mises ļaujamies adorācijai, salavēšanai un aizlūgšanām. Paldies sakām arī atsaucīgajiem draudzes locekļiem.

Pēc garīgajām aktivitātēm steidzam

nomazgāties siltajās Ērgļu vidusskolas dušās un pirms nakts uzēst kādu maizīti ar gaļu. Rīt mūs sagaida 32 kilometrus garais ceļa posms līdz Bērzaunei, tāpēc pēc naksniņām nekavējoties dodamies pie miera.

Svētījot visus, kas domās ir ar mums,
svētceļnieki.

7. augusts

Slavēts Kristus!

No rīta, vērojot debesis un biezās mākoņus tajās, saprotam, ka šodien noderēs lietūs mēteļi. Jau pēc pirmajiem noietajiem kilometriem velkam tos mugurā.

Svētceļnieki, kuri gāja ar mums pagājušajā gadā, varēja gremdēties atmiņās par to, ka arī pērn šajā ceļa posmā laika apstākļi bija līdzīgi. Tomēr, spītējot lietum, turpinām slavēt Dievu ar dziesmām un kopīgām lūgšanām. Pirmos 19 kilometrus noejam gandrīz bez apstājas. Vienu īsu pauzi ieturam ar nolūku sagaidīt mazliet iepalikušos grupas biedrus, lai uz priekšu varētu doties kā vienota grupa.

Pateicoties brāļiem luterāņiem, varam atpūsties un Sv. Misi svinēt siltās, jaukās un, galvenais, sausās telpās. Tiekam ielaisti draudzes mājā ar iekurtu krāsnī, lai mums būtu iespēja mazliet sasildīties un apžūt pirms došanās uz naktsmītni.

Konferencē klausāmies Andras lekciju un viņas personīgo liecību par grēku un pirmo grēksūdzi. Grupas dalībnieki caur šo liecību tika ļoti uzrunāti. Tēvs Staņislavs stāstīja par maģiju un sektām.

Arī otro ceļa posmu – 15 kilometrus noejam bez pauzēm. Ceļa sākumā saulīte mūs

silda, bet pēc pāris kilometriem atkal tumšie lietūs mākoņi mūs panāk un tiekam zem lietus. Tā kā saule mijās kopā ar lietus mākoņiem, redzējām divas varavīksnes, kas grupā izraisīja dzīvas diskusijas par varavīksnes kā Dieva derības zīmi.

Dievs uz mums darbojas daudzos brīnišķos veidos un svētceļojumos cilvēki bieži tiek pārveidoti caur pārbaudījumiem. Un šodien Dievs mums parādīja, ka arī caur saspīlētām situācijām un konfliktiem mēs tiekam tīrīti, mazgāti un stiprināti gan individuāli, gan kā grupa. Cilvēki, starp kuriem rīta pusē izvērtās asa vārdu apmaiņa, dienas gaitā ar lūgšanu, pārdomu un izrunāšanās palīdzību viens ar otru spēj salīgt patiesu mieru.

Šovakar mūsu svētceļnieku ģimenei pievienojās Solveiga, kuru uzņēmām ar patiesu prieku un jau rītdien viņa dosies kopā ar mums ceļā pie Aglonas Dievmātes.

Tā kā ceļā pie Aglonas Dievmātes esam jau septīto dienu un sasnieguši šī svētceļojuma vidu,

esam apkopējuši nelielu statistiku par ceļu – kopš izešanas brīža, sperot 230 tūkstošus soļu, esam paguvuši noiet 181 kilometru un iešanai esam veltījuši 35 stundas.

Ar sveicieniem, Dieva bērnu mīlestībā,
svētceļnieki.

8. augusts

Slavēts Kristus!

Šī diena mums ir ļoti piepildīta dažādiem notikumiem. Rīta agrumā pavadām Melāniju uz mājām – viņai nepieciešams apārstēt sagurušās kājas. Ar nepacietību gaidām viņu atpakaļ.

Pa ceļam uz Ļaudonu, redzot garām ejot svētceļniekus, uz māju pēc riteņa steidz kāda Mārcienas iedzīvotāja. Pēc mirklīša viņa uz sava braucamā mums aizsteidzas garām un sagaida, lai izteiktu lūgumu aiznest sveicienu Aglonas Dievmātei.

Pirmajā un vienīgajā atpūtas pauzē rīta cēlienā, klausāmies brāļa Ādama sagatavoto lekciju par Euharistiju. Viņam kā arvien piepalīdz tēvs Staņislavs. Svēto Misi svinam un pusdienas ēdam Ļaudonā, kur mūs ļoti sirsnīgi sagaida vietējie ticīgie. Viņi mums ir sarūpējuši bagātīgus ziedojumus. Atvadoties no ļaudoniešiem, sakām lielu paldies un apsolām viņus pieminēt lūgšanās.

36 kilometrusgarā posma otrajā pusē, dodamies jau gana saguruši. Rezultāts ir tāds, ka daži no svētceļniekiem ir iepalikuši pāris kilometru attālumā. Šajā brīdī mums izpalīdz vietējie puisi – viņi ar savu motorrolleru labprāt pie grupas pieved svētceļnieci, kurai šis ceļa turpinājums šķiet

visgrūtāk pieveicams.

Vakarā sveicam šīs dienas vārda gaviļnieci Vladislavu. Ēdam kartupeļus ar sēņu mērci, kliņģerus un kūkas. Kā dāvanu Vladislavai veltām kopīgi izdziedātu dziesmu pēc viņas izvēles – Pasaules gaišums. Jau pašā vakarā, saguruši, bet miera pilni, lūdzamies vesperes un kopletoriju un bez liekas laika tērēšanas dodamies pie miera.

Pateicībā par visām lūgšanām, ar kurām mūs
pavadiet ceļā,
svētceļnieki.

9. augusts

Slavēts Kristus!

Jau pirms brokastīm tēvs Staņislavs dalās ar savu prieku par to, ka 95% no visa laika viņš var

pavadīt nopietnās sarunās un grēksūdzē ar ganāmajām avīm.

Šorīt mums ir samērā grūti nobriest izešanai,

jo dienas gājums –25 km, nostatot to pretim pēdējo divu dienu laikā pieveiktajiem daudzajiem kilometriem, šķiet pieveicams bez lielas piepūles. Ceļā, jau pirms Barkavas mūs panāk šodien gaidītie ciemiņi no sv. Alberta draudzes – Martas mamma Elita, grupas vadītājas Andas māsa Sandra un māsa Margarita. Sandra, būdama ilggadīga mūsu grupas dalībiece, pēdējo ceļa posmu līdz baznīcai nolēmj nesoļot kopā ar mums.

Vēl neesam sasnieguši Barkavu, kad ceļā sastopam pirmo šīs dienas ziedotāju – Noru, kura mūs pacienā ar savā dārzā plūktiem āboliem.

Ciemiņi ir atveduši pulka dāvanu – jau tradicionālo zefīru grozu, ābolu ķoci un gaļu. Pēc Svētās Mises svinībām, kuras ar prāvesta Rolanda Abricka laipnu atļauju notiek Barkavas svētā Staņislava baznīcā, jau atkal ēdam svētku pusdienas – apsveicam dzimšanas dienā Sandru un Vladislavai uzdāvinām ar ciemiņu atbalstu sagādāto vārda dienas

dāvanu – jaunus apavus. Pirms došanās uz Mumastienu vēl kopīgi uzspēlējam kartupeļus un satiekam RARZI svētceļnieku grupu.

Atlikušajā ceļa posmā mūs pārsteidz neredzēti liels dzērvijs bars – kā zina teikt mūsu mežinieks tēvs Staņislavs, pēc skaita esot bijušas ap 300. Ceļā uzrunājoša šķiet arī kāda neliela, grūti pamanāma, ceriņos iesaugusi lūgšanu vieta ar Krustā sisto Kungu. Šis ceļš mums katram liek pārdomāt daudzas lietas un sniedz dažādus pārbaudījumus. Mācamies arī nest upurus mūsu kopienas labā. Tā kā esam dažāda vecuma un fiziskās sagatavotības Dieva bērni, grupā dalās viedokļi, kā iet – lēni, ar daudzām atpūtas pauzēm vai ātri un bez atpūtas.

Murmastienā mūs sagaida ļoti laipna un atsaucīga skolas direktore. Viņa ne tikai mums atver skolas durvis, bet arī ir pagatavojusi milzīgu katlu ar karstu zupu, kā arī ziedo mūsu vajadzībām pienu, sieru, sviestu, krējumu, maizi un svaigu, tikko no bišu stropa ņemtu medu. Bet ar to viesmīlība vēl nav izsmelta – speciāli priekš svētceļniekiem šodien ir atvērts pāris soļu attālumā no naktsmītnes esošais lūgšanu namiņš.

Rīt mūs sagaida šo divu nedēļu garākais ceļa posms, tāpēc bez liekas stīvēšanās un laicīgi, ar cerību uz laimīgu nāvi dodamies baudīt mierīgu nakti.

Pieminot lūgšanās visus labvēļus un tos, kas
lūdzas par mums,
svētceļnieki.

10. augusts

Lai top slavēts Jēzus Kristus!

Pēc vairāku dienu agrās rīta celšanās šorīt svētceļnieki maisiņu čaukstinašanu un somu krāmēšanu sāk mazliet vēlāk – plkst.7:30. Priekšā gaidāms tāls ceļš, garākā diena visā ceļa posmā – 36km. Arī šorīt lietus mākoņi virs mūsu galvām ir sabiezējuši.

Pirmā dienas puse atkal jāpavada zem lietusmēteļiem un lielāka vērība jāpievērš tam, kas atrodas zem kājām, jo brīžiem ceļa malās bija

izveidojušās pamatīgas peļķes.

Ierodoties Varakļānos, uz šodienas atpūtas un pusdienu vietu, mūs sagatavots pārsteigums – pēc Svētās Mises svinībām Varakļānu draudzes ticīgie mūs sagaida ar uzklātu pusdienu galdu.

Dienas otrā pusē, dodoties uz naktsmītni, tieši pirms Evaņģēlija lasīšanas un klusās pārdomu stundas iestāšanās, skaļi un pāri mežu galotnēm Anda paziņo par Māra Štromberga Olimpiskās zelta medaļas izcīnīšanu! Pēc lielām gaviļēm iesākām

klusos stundus, kas atkal ļauj nonākt sarunā ar Dievu.

Māte Terēze par klusumu ir teikusi: „Klusuma auglis ir lūgšana, lūgšanas auglis ir ticība, ticības auglis ir mīlestība, mīlestības auglis ir kalpošana un kalpošanas auglis ir miers”. Caur šīm – klusajā pārdomu stundām ikviens svētceļnieks tiek bagātīgi svētīts, tāpēc tās ir vienas no ceļa svarīgākajiem brīžiem ikvienam no mums.

Viļānos, kas šovakar būs mūsu naktsmītnes

vieta, ienākam skaļi slavējot Kungu un godinot Dieva Māti ar dziesmām. Šajā vakarā mūs sagaida arī Melānija, kura ir izvesēļojusies un atgriezusies, lai turpinātu ceļu kopā ar mums un papildinātu Kunga slavēšanas dziesmas ar ģitāras skaņām. Kājās jūtams nogurums.

Vakara lūgšanas laikā ir grūti noturēt modrību.

Svētījot ikvienu no jums,
svētceļnieks.

11. augusts

Slavēts Kristus!

Šodien Sv. Klāras piemiņas dienā rītu uzsākam ar Sv. Mises svinībām Viļānu Svētā Ercenģeļa Miķeļa baznīcā. Misē piedalījās arī Viļānu draudzes svētceļnieku grupa, kura šodien uzsāka ceļu pie Aglonas Dievmātes. Šodienas Sv. Mise bija īpaša ar to, ka svētceļniekiem vairāk nācās ieklausīties un koncentrēties gan Dieva Vārdam, gan tēva Imanta sagatavotajam sprediķim, jo viss bija latgaliešu valodā. Priesteris atzina, ka tā ir tā pati latviešu valoda, tikai atšķirīga interpretācija.

Pēc Sv. Mises un brokastīm t. Staņislavs un Jānis devās uz Rīgu, lai piedalītos divu Neokatehumenālās kopienas locekļu laulībās. Pēc Viļānu baznīcā izdzirdētā latgaļu dialekta arī mūsu „Dvēseles izkopšanas radio”, pielāgojoties apstākļiem, pārraidī „Skanošā dāvana” sāk latgaliski. Joprojām radio ēterā tiek veikti dziesmu pirmatskaņojumi un šodien sākās darbs pie slavas dziesmu topa izveides.

Diena ir diezgan vēsa, gaisa temperatūra pusdienu vietā ir vien 13°C, tāpēc ilgi neuzkavējoties dodamies tālāk. Arī šodien noder mūsu lietusmēteļi, jo dienas otrā puse atkal jāpavada zem biezā mākoņu

slāņa virs galvām. Vietējie sveicina un nodod lūgšanas un dāvanas. Kādā no atpūtas vietām brālis Jānis mums stāsta par svēto Francisku.

Šovakar svinam Maijas S. kristību 15. gadadienu un Luras A. iestiprināšanas svētku dienu, jo viņas iestiprināšanas aizbildne ir svētā Klāra.

Gaidot tikšanos ar jums Aglonā,
svētceļnieki.

12. augusts

Slavēts Kungsun godināta Dieva Māte!

Svētdienas rīta agrumā vietējie tirgotāji var būt ļoti priecīgi – tikko tirgus laukumā uz galdiem paguvuši izlikt pirmās preces un svētceļnieki jau steidz izpirkt visus zeķu pārus.

Iepriekšējās četras dienas gājām 33 līdz 36 km dienā, tāpēc šodien, zinot, ka jāiet tikai 20 km, svētceļnieki jūtas ļoti priecīgi un entuziasma pilni dodas ceļā. Solis ir raits un uz pusdienām jau esam naktsmājās.

Atpūtas vietā klausāmieš Maijas D. lekciju par to, kas ir Baznīca un kāpēc mums Tā ir nepieciešama. Lekciju laicīgi beigt un veicīgi sagatavoties atlikušo kilometru gājienam, palīdz lietuss. Tas ilgst tieši tik ilgi, lai mēs paspētu uzvilt lietuss mēteļus, savākt mantas un sagatavoties ceļam.

Naktsmājās ar pagastveča Vitālija Butlera svētību mūs laipni uzņem Pušas pagasta pārvalde. Bet ar to saimnieka viesmīlība nebeidzas – vakarā no viņa saimniecības svētceļniekiem tiek ziedoti 20 litri piena.

Visiem liels prieks par pēcpusdienā piešķirto brīvo laiku. Lielākā daļa svētceļnieku to izmanto, lai aizietu uz skaisto Pušas ezeru nopeldēties un nomazgāties. Atsevišķiem ceļiniekiem ir iespēja izbaudīt masāžu.

Jau šodien pie grupas atgriežas vakar aizceļojušie t. Staņislavs un Jānis. Saprota, ka Aglona ir rokas stiepiena attālumā – šonakt naktsmājās tiekamies ar vēl divām svētceļnieku grupām. Pēc Vissvētākā Sakramenta adorācijas Svēto Misi svinam kopā ar Šķilbēnu draudzes svētceļnieku grupiņu, kuru vada priesteris Staņislavs Prikulis. Pēc Sv. Mises tēvs Staņislavs dalās priekā par to, ka viņam ir bijusi iespēja celebrēt Sv. Misi tādām pulkam sev tuvu cilvēku – ne tikai Sv. Alberta draudzes grupai, bet arī ticīgajiem no Šķilbēnu svētceļnieku grupas, starp kuriem ir to draudžu piederīgie, kurās viņš kalpo jau vairākus mēnešus, – no Šķilbēnu un Viļakas draudzēm.

Rīt uzsāksim mūsu ceļa noslēdzošo posmu. Pa dienu dosimies līdz Priežmalei, bet naktī – nesot Kristus gaismu, līdz Aglonas Dievmātes altārim. Tā kā nezinām vēl, kā šajā ceļa posmā mums sekmēsies, iespējams dienasgrāmatas ieraksti vairs nebūs tik regulāri.

Svētījot ikvienu no jums,
svētceļnieki.

13. augusts

Slavēts Jēzus Kristus!

Ir 13. augusta rīts. Šķietami viss bez pārmaiņām – atkal jāceļas, atkal ārā vēss un mikls un jau atkal jāmin ceļa putekļi. Bet nē! Šī diena ir visīpašākā no visām! Un nu par visu pēc kārtas.

No rīta brokastīs mūs sagaida Tamāras ceptās pankūkas. Tās nozūd kā nebijušas. Vēl pirms ceļa

mūs apciemo naktsmāju saimnieks un viņa sieva, lai apjautātos, vai mums visa kā ir bijis gana un nekā nav trūcis, kā arī ziedotu svētceļniekiem olas. Pateicamies pušēniešiem par laipno uzņemšanu, pamājam ardievas mūsu šīs nakts kaimiņiem – Šķilbēnu draudzes un Rīgas Kristus Karaļa draudzes svētceļniekiem un nostājamies iepozēt uz grupas kopbildi. Visu grupu pārņem smieklu šalkas, kad

izrādās – ir „pazudis” Ričards. Lai viņu sasauktu uz bildēšanos, balsi netaupa neviens. Rezultātā – ierasto pozēšanas vārdu „Čība, Čīz, Siers ...” vietā visi (arī pats vaininieks) reizē saucam „Ričard, nāc šurp!”

Neraugoties uz nieka 10 kilometru gājumu priekšpusdienā, tas ir notikumiem gana piepildīts. Beidzot „uzpeld” klasiskā svētceļnieku spēle „Iebāz somā akmeni”. Spēles pamatnoteikumi – akmens jāiebāz cita ceļnieka somā tā, lai otrs to nepamana. Pirmziemnieks Ēvalds šo spēli ņem nopietni un kādā brīdī nez no kurienes rokā ir paķēris jau galvas lieluma laukakmeni ... Protams, nepamanītu to somā iebāzt neizdevās ...

Pēc Stundu dziesmām un Rožukroņa lūgšanām atpūtas pauzē noklausāmies tēva Staņislava lekciju par Dievmāti un Rožukroņa lūgšanu. Dotā iespēja uzdot jebkuru jautājumu tiek izmantota ar uzviju un ceļu turpināt varam tikai pēc tam, kad vadība aicina sagatavotos jautājumus uzdot nākamajā atpūtā. Pusdienu vietā, Priežmalē svinam pēdējo kopīgo Svēto Misi un noklausāmies pēdējo lekciju – par

aicinājumiem Baznīcā, kurā savas dzīves liecības stāsta Andra un Ričards, kā arī tēvs Staņislavs. Pirms pusdienām vārda dienā apsveicam mūsu Elvīru, kurai Neokatehuminālā ceļa kopienas brāļi un māsas ir sagādājuši pārsteigumu – divas kūkas un arbūzu.

Pēc pusdienām gan mums šodien pilnīgi cits grafiks – uz četrām stundām dodamies nosnausties pirms nakts gājiena. Ne visi gan šo gulēšanas pauzi spēj ievērot un ik palaikam kāds pasprūk ārpus guļamtelpas, lai pievienotos kārtējai kartupeļu spēlei.

Pēc vakariņām un kopīgām vakara lūgšanām, apkārušies ar atstarotājiem un lukturīšiem, dodamies šī gada svētceļojuma pēdējā ceļa posmā – uz Aglonu!!! Līdzīgi kā pēdējos divus gadus, arī šogad esam izvēlējušies pēdējo ceļa posmu līdz Aglonas bazilikai veikt nakts laikā – lai izdziedot slavas dziesmas Kungam un godinot Dieva Māti, mēs būtu par liecību ikvienam un gaisma, kas nāk no mūsu grupiņas, būtu kā stilizēta liecība par Kristus gaismas nesējiem. Atlikušajā 15 kilometru posmā

katrā no mums var manīt degsmi un ilgas sasniegt galamērķi. Solis ir tik raits, ka tiek izteikts secinājums – nākošgad viss ceļš jāveic tikai naktī. Šo faktu paspilgtina fakts, ka arī radio ēterā atskaņotajām dziesmām svētceļnieki dzied līdz aktīvāk nekā dienas gājienu laikā. Lai nepazaudētu nevienu no mums, atbalstu ceļā sniedz saimniecības busiņš. Un atkal jau viens neliels, bet iepriecinājums – šogad ir tikai 2 kritušie, kuri Dievmātes sanktuāriju nespēj sasniegt saviem spēkiem.

Pēdējos kilometros zem zvaigžņu lietus izskan arī pēdējais „Dvēseles izkopšanas radio” raidījums – svētceļojuma dziesmu TOP 20. Pirmajā trijniekā iekļuva šādas dziesmas – trešajā vietā „Katr soli

speru Tevī, Kungs”, otrajā vietā „Marija, Klusā gaisma” un pirmajā vietā ... „Dievs ir varens un līdzīgs Viņam nav it neviens” !!!

Un beidzot! Pēc divu nedēļu gājuma, pēc pārbaudījumiem, grūtībām, iepriecinājuma un skumju brīžiem 14.augusta rītā plkst.04:00, kad bazilikā vēl notiek svētceļnieku lūgšanu nakts, mēs visi kopā noslīgstam ceļos Vissvētākā Sakramenta un Aglonas Dievmātes svētgleznas priekšā.

Pateicība Dievam par ceļā dāvatajām žēlastībām un Marijai par aizlūgumiem!

Jūsu svētceļnieki.

14.—15. augusts

Slavēts Jēzus Kristus un godināta Jaunava Marija!

Elvīras vārda dienas svinības nomaina Solveigas dzimšanas diena! Jau pusnaktī, nakts gājienā Solveiga tiek grupas sumināta ar skaļām, priecīgām dziesmām!

Kopsavilkums par mūsu fizisko veikumu šajās divās nedēļās – kopā, veicot 448 tūkstošus soļu, esam nogājuši 350 kilometrus, kam ceļā ir bijušas nepieciešamas 69 stundas. Lai arī kādas grūtības tika piedzīvotas - gan fiziskas, gan garīgas, tās visas tika aizmirstas tajā brīdī, kad nonācām Aglonā. Pēc nakts gājiena visi steidzam ieņemt ērtākās pozas savos guļammaisos, lai atpūstos pirms svētceļnieku Svētās Mises svinībām un grupu prezentācijām. Mūsu grupu stādījām priekšā ar vienu no īsākajām prezentācijām, uzdodot visiem trīs vienkāršus jautājumus:

1. nominatīvs „Kas?” – Jēzus
2. datīvs „Kam?” – visiem mums
3. lokatīvs „Kur?” – Golgātā par mani un par Tevi tika sists Krustā.

Pēc prezentācijām un Mises svētceļnieki izklīst kur nu kurais. Daži mēģina vēl pagulēt pāris stundas pirms atvadu vakara, citi steidz sagādāt saviem sargeņģeļiem un sargājamajiem dāvanīņas. Un tad jau klāt ir arī pats atvadu vakars, kurā pievienojas arī

mūsu draudzes prāvests brālis Krišjānis.

Atvadu vakarā dalāmies savos iespaidos par svētceļojumā piedzīvoto un atklājam sargeņģeļus.

Daudziem acīs redzams neviltots pārsteigums uzzinot, kurš ir bijis viņu sargeņģelis visu šo laiku. Daudzi atzīst, ka šis svētceļojums ir bijis pārbaudījumiem bagāts gan fiziski, gan garīgi, tomēr tas neatturēs doties svētceļojumā arī nākošgad. Izskan arī ļoti spēcīga atziņa par to, ka svētceļojuma augļi un patiesie iespaidi būs redzami un jūtami pēc tam, kad būsīm atgriezušies mājās. Svētceļnieki arī ļoti atzinīgi novērtē grupas garīgo vadību.

Tēvs Staņislavs vienmēr bija pieejams gan garīgām sarunām, gan grēksūdzei. Šajā vietā arī tēvs Staņislavs steidz bikli piebilst, ka tieši svētceļnieku neatlaidība Patiesības meklēšanā un steigšanās saņemt Izlīgšanas sakramentu viņam ir sagādājis vislielāko gandarījumu šajā ceļā. Tāpat arī brāļi Jānis un Ādams bija vienmēr pieejami, lai parunātos par svētceļniekiem interesējošām tēmām. Par šo nenovērtējamo darbu un laiku, ko brāļi Jānis un Ādams un tēvs Staņislavs mums veltīja, kā pateicību esam sagādājuši krūzītes ar šī gada logo un katra vārdu. Mājās palikušie Alberta draudzes tēvi jau saņēma šīs krūzītes svētceļojuma sākumā.

Tādas pašas krūzītes dāvinājām arī saimniecības balstiem Tamārai un Ričardam, bez

kuriem mēs nu nekādi nespētu iztikt. Šajā vietā arī lielu paldies izsakām mūsu grupas galvenajam slavēšanas stūrakmenim Melānijai! Un tad jau klāt arī lielais pārsteigums visiem svētceļniekiem – par piemiņu no šī svētceļojuma, atvadu dāvanā no organizatoriem katrs saņem izdrukātu 13.augustā uzņemto grupas kopbildi. Šī bilde visos izraisa neviltotu prieku un pārsteigumu, izskan skaļas ovācijas.

Pēc apdāvināšanās un lielajiem pateicības vārdiem turpinām ar vakariņām un Solveigas dzimšanas dienas svinībām. Solveiga sagatavojusi bagātīgu cienastu – kūkas, kliņģeris, arbūzu un ruletes. Kad jau esam kārtīgi iestiprinājušies, kopīgi dodamies uz Krusta ceļa lūgšanu. Pēc tam seko pusnakts Svētā Mise – šī Mise bija liels pārsteigums, jo tajā dziedājumus izdziedāja suitu sievas.

Un tad jau klāt arī ilgi gaidītā slavēšanas nakts kriptā. Šogad tā bija īpaši skanīga – 10 ģitāras, 2 vijoles, 2 kahoni, 1 džamba un simtiem gan jaunu, gan vecu svētceļnieku balsu. Tā kopīgi vienojoties priekā par iespēju atkal būt Aglonā pie Dievmātes, visi slavējam Dievu līdz pus pieciem rītā.

Pēc nakts atpūtas atkal ceļamies, lai kopīgi piedalītos Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētku svinībās. Pēc tām sabučojamies un mājām katram ardievas. Vēl pirms dienasgrāmatas ieraksta publicēšanas kāds no svētceļniekiem steidz sniegt pirmo liecību – viņš ir saņēmis atbildi uz savu jautājumu, par kuru lūdzies visa šī svētceļojuma laikā. Nemitējieties svētceļot un meklēt Kunga prātu, un izdzīvojiet arī jūs šo Dieva Vārdu „Palieciet Manī, un Es - jūsos” (Jņ 15,4)!

Ar sirsnīgiem sveicieniem,
jūsu svētceļnieki.

